Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXIII. Quomodo Eusebii de Servatoris sepulcro panegyricas orationes stans audierit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

A

Caput XXXIII.

Quomodo Euſebii de Servatoris ſepulcro panegyricas orationes, ſtans audierit.

Illud verò quod nobis præſentibus geſſit Princeps mirabilis, nequaquam mihi videtur ſilentio prætereundum. Nam cùm ſingulari ejus in Deum pietate confiſi, rogaſſemus aliquando ut nos de Servatoris noſtri ſepulcro dicentes audire vellet, libentiſſimè aures nobis commodavit. Cúmque maxima audientium multitudo intus in ipſa regia circumſtaret, ſtans ipſe unà cum ceteris orationem audivit. Nobiſque ab eo poſtulantibus, ut in regali ſolio quod B juxtà poſitum erat ſedere vellet, nunquam adduci potuit ut ſederet: ſed intento animo quæ dicebantur expendens, Theologicorum dogmatum veritatem ſuo teſtimonio comprobabat. Cùm verò multum jam temporis conſumpſiſſemus, & prolixior eſſet oratio; nos quidem finem dicendi facere volebamus. At ipſe hortabatur nos, ut pergeremus donec ad metam perducta eſſet oratio. Nobis rurſus ut ſederet ſupplicantibus; ipſe obluctans benignè perſuadebat: cùm nunc quidem diceret nefas eſſe, ubi de Deo inſtituta ſit diſputatio, remiſsè ac molliter auſcultare: nunc verò id ſibi utile & commodum eſſe affirmaret. Pium enim ac reli- C gioſum eſt, inquit, ut de rebus divinis ſtantes audiant. His peractis, nos quidem domum reverſi conſuetis nos ſtudiis & exercitationibus reddidimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓʹ.

Ὅπως τοῦ Εὐσεβίου περὶ τοῦ μνήματος τοῦ σωτῆρος διε-ξιόντος ἑστὼς ἤκουσε.

Κἀκεῖνο δὲ μνήμης οὐ μοι δοκεῖ ἀποβλη- εἶναι, ὃ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ὁ θαυμάσιος κατεπράξατο. ἐπειδὴ γάρ ποτε θαρσ- τῆς αὐτοῦ περὶ τὸ θεῖον εὐλαβείας, ἀμφὶ τ- σωτηρίου μνήματος λόγον παρασχεῖν εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ δεδεήμεθα, προθυμότατα μὲν τ- ἀκοὰς ὑπεῖχε· πλήθους δ' ἀκροατῶν περιεστῶτος, ἔνδον ἐν αὐτοῖς βασιλείοις ὀρθο- στὼς, ἅμα τοῖς λοιποῖς ἐπηκροᾶτο· ἡμῶν ἀντιβολούντων ἐπὶ παρακειμένῳ τῷ βασι- θρόνῳ διαναπαύεσθαι, ἐπείθετο μὲν οὐδαμ- συντεταμένῳ δὲ λογισμῷ τὴν διάκρισ- ποιεῖτο τῶν λεγομένων, ταῖς τε δογμάτ- θεολογίαις ἀλήθειαν ἐπεμαρτύρει. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος, ὅ, τε λόγος ἐμηκύνετο, ἡμ- μὲν καταπαύειν προῃρήμεθα. ὁ δ' οὐκ ἀν- περαίνειν δ' εἰς τέλος προὔτρεπεν· ἀξιούντων δὲ καθέζεσθαι, ἀντεδυσώπει. τοτὲ μὲν ἀπο- σας ὡς οὐ θεμιτὸν εἴη, τῶν περὶ Θεοῦ κινουμ- δογμάτων ἀνειμένως ἀκροᾶσθαι. τοτὲ δὲ συμφέρειν αὐτῷ καὶ λυσιτελεῖν τοῦτο· ἐξ ὀρθοῦ γ- πακούειν τῶν θείων, ὅσιον. ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτα τέλους ἐτύγχανεν, ἡμεῖς μὲν οἴκαδ' ἐπανιόντες τὰς συνήθεις ἀπελαμβάνομεν διατριβάς.

Caput XXXIV.

Quòd de Paſcha & de ſacris Codicibus ad Euſebium ſcripſit.

At ille Eccleſiis Dei providâ ſemper mente conſulens, de conficiendis ſacris Codicibus, & de feſto Paſchali ad nos epiſtolam ſcripſit. Nam cùm nos librum quendam quo arcana illius feſti ratio erat expoſita, ei nuncupaſſemus, quomodo nos reſponſionis D ſuæ honore viciſſim remuneratus ſit, ex his ejus literis perſpici poteſt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔʹ.

Ὅτι περὶ τοῦ Πάσχα καὶ θείων βίβλων πρὸς Εὐσέβιον ἔγραψεν.

Ὁ δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ προνοούμενος, περὶ κατασκευῆς θεοπνεύστων λογίων εἰς ἡμέτερον πρόσωπον ἐπέσταλκε γράμμα. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Πάσχα ἑορτῆς. προσφωνησάντων γὰρ ἡμῶν αὐτῷ μυστικὴν ἀνακάλυψιν τοῦ τῆς ἑορτῆς λόγου, ὅπως ἡμᾶς ἠμείψατο τιμήσας τῇ ἀντιφωνήσει, μάθοι ἄν τις ἐντυχὼν αὐτῷ τῷ γράμματι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN